

Temerini fiúk – 61 év börtön igazságtalanul

Hágában a szerb háborús bűnösök és tömeggyilkosok sem kaptak ennyit...

2004. június 26-án Temerinben történt egy incidens, amely során öt magyar fiatal megvert egy szerb nemzetiségű férfit, aki előzőleg pimaszul provokálta őket. Az állami szervek által kiállított jegyzőkönyvek szerint súlyos testi sérüléseket okoztak neki. Tény, hogy megverték a férfit, viszont a rájuk kiszabott büntetés példa nélküli, a bíróság elfogultságát tükrözi (a hozzátartozók állítása szerint a hivatalos szervek manipuláltak a bizonyítékokkal, nem tették lehetővé minden tanú kihallgatását, stb.). A bíróság ugyanis gyilkossági kísérlettel vádolta meg őket, és egy szokatlanul gyors tárgyalás végén összesen **61 év börtönbüntetést** rótt ki rájuk.

A drákói büntetést érdemes összehasonlítani a Magyarokanizsán történt Sarnyai-ügyben hozott ítélettel. Sarnyai Józsefet gyilkosa előre megfontolt szándékkal ölte meg. Öt golyót lőtt áldozatába, ennek ellenére csupán 6 év börtönbüntetést kapott. De példaként hozhatnánk fel annak az újvidéki magyar fiatalembernek az esetét is, akit néhány évvel ez előtt, miután súlyosan bántalmazták, pisztollyal a Duna vizébe kényszerítették, majd egy csónakból többször a víz alá nyomva fojtogatták. Ebben az ügyben a gyilkossági kísérlet hat résztvevője összesen 15 évet kapott. De példaként hozhatnánk fel a gombosi Kovács Mátyás esetét is, akit ugyancsak szerb elkövetők bántalmaztak, minek következtében súlyos, maradandó egészségkárosodást szenvedett (sérült lépét el kellett távolítani). Első fokon az egyik támadó 1 év 10 hónapot kapott, a másik mindösszesen 6 hónapot.

A temerini fiúk büntetése felér a háborús bűnösökre kiszabott büntetésekkel: ifj. Máriás István (22 esztendő) 15 év, Illés Zsolt (26) 13 év, Szakáll Zoltán (25) 11 év 6 hónap, Uracs József (29) 11 év 6 hónap, Horváth Árpád (19) pedig 10 év börtönbüntetést kapott.

Általános vélemény szerint ilyen súlyos ítéletre azért volt szükség, mert akkortájt igencsak megszorodtak a magyarelles incidensek a Vajdaságban, s a szerb hatalom ezt ily módon ellensúlyozni akarta. Ez megtörtént. Fiaink három éve börtönben ülnek. Minden eddigi fellebbezési kérelmüket visszautasították, és még halvány esélye sem mutatkozik annak, hogy az igazságos újratárgyalást biztosítanák számukra.

Ennek ellenére a fiúk nem adják fel a reményt, mindannyiunk támogatására számítanak annak érdekében, hogy mielőbb lehetőség nyíljon egy elfogulatlan bíróság előtt az ügy igazságos újratárgyalására.

Szemtanúk vallomása szerint Zoran Petrovic, a 38 éves újvidéki fiatalember már ittas és drogtól szétesett állapotban érkezett Temerinbe 2004. június 25-én este. Itt különböző szórakozóhelyeken fordult meg, de mindenhol kitesékelték őt, mert belekötött a vendégekbe. A helyiek először itt kérték a rendőrség segítségét, akik illetékesség hiányára való hivatkozással nem mentek ki a helyszínre.

A temerini piac téren éjjel felé már sok fiatal gyülekezett, szombat este lévén. Itt Petrovic előbb Szakáll Zoltánnal, majd Máriás Istvánnal keveredett szóváltásba, majd tettelegességgel fajultak a dolgok. A hangoskodásra odament Illés Zsolt is. Petrovic még ezután sem nyugodott le, szidalmazni kezdte a magyarokat, majd szexuálisan molesztálta a közelben tartózkodó fiatal lányokat is. Máriás István, követelte Petrovictól, hogy vonja vissza a magyarokra tett sértő kijelentéseit. Erre nem volt hajlandó, ezért újra verekedés tört ki. Ekkor már az egész társaság alkohol hatása alatt volt, mivel sört, bort és pálinkát vegyesen fogyasztva indultak el otthonról, s az este folyamán fokozódott ez a mennyiség. Petrovic kis idő múlva alsónadrágra vetkőzött, s újra provokálni kezdte az ott lévőköt, a lányokat kezdte újra szexuálisan zaklatni. Vélhetőleg ekkor esett ki a nadrágja zsebéből egy zacskó kábítószer (különbféle nyugtatók, extasy tabletták) A hozzátartozók elmondása szerint ekkor érkezhettek a helyszínre - az előzményekről mit sem sejtve - barátnőjével Horváth Árpád.

Hogy a bódultság vagy a szexuális zaklatás váltotta-e ki, de tény és való, hogy egyre nagyobb felháborodást keltettek Petrovic provokációi, s egyre többen szerették volna rávenni, hogy öltözzön fel. Köztük volt Máriás István és Horváth Árpád is. Újabb dulakodás tört ki, Zoran meglökte Istvánt, aki a kerítésnek esett, s megsérült a keze. Horváth édesapja szerint ekkor Máriásnál is "elszakadt a film", majd újabb tettelegességre került sor. Ezt az egész esetet mintegy 50-60 fiatal végignézte. Később, mindössze négy vagy öt szemtanút hallgatott ki a hatóság. A miéltre nincsen válasz.

A szülők szerint ezután Máriás és Horváth elhagyta a helyszínt, majd feltehetőleg egy következő csoport

akaszkodott össze Petroviccsal, majd pedig egy harmadik... Petrović ekkor összerogyott, de azt lehetetlen megítélni, hogy vajon a verések következtében vagy a kábítószer és az alkohol hatásától.

Másnap délelőtt házról házra járt a temerini rendőrség és begyűjtötte a fiúkat. Miért pont őket, nem tudni. Petrovic ugyanis nem tudta megnevezni támadóit, a vallomása szerint arra sem emlékezett, hogyan került hajnalban az utcára. A fiúktól vér és vizeletmintát vettek kora délután, de furcsa mód a vizsgálatok egyáltalán nem vagy csak kis mértékű alkohol mennyiséget mutattak ki, jöllehet a fiúk még akkor is bódult állapotban voltak.

A temerini fiúkat az incidenst követően előzetes letartóztatásba helyezték és az újvidéki börtönbe szállították ahol végül 11 hónapot töltöttek, emberhez nem méltó körülmények között. Ekkorra már az volt a vád, hogy megkínózták és előre megfontolt gyilkossági szándékkal támadtak rá Zoran Petrovicra. A szülők nem értettek semmit: úgy vitték el fiaikat, hogy szemtanúként hallgatják ki őket, most pedig a szerb sajtó „magyar gyilkosokról , állatokról, hóhérokról” üvöltött.

Az újvidéki börtönben úgy várták őket, hogy "jönnek azok a magyarok, akik megöltek egy szerbet". Ennek megfelelően a "befogadást" követően napokig verték őket, s 5 napra magánzárkába kerültek étel-ital, WC papír nélkül. A szülők a lerövidített láthatási idő alatt csak szerbül beszélhettek gyermekeikkel, már amiről lehetett. Megtiltották ugyanis, hogy a tárgyról essék szó, a börtönben ért atrocitásokról pedig nem mertek beszélni a fiatalok. Tudták, rosszul járnának. Később az újvidéki börtön igazgatója bevallotta, történtek túlkapások, de ezeket megfelelő szankciók követték.

A belgrádi másodfokú tárgyalás sem hozott eredményt. A szülők az ítélet fellebbezésében a per újratárgyalását, a külföldi megfigyelők jelenlétét, a tények pontos megállapítását, a vád átminősítését, az igazságos, a részletekre kiterjedő eljárás szavatolását, pontosabban az eset újbóli rekonstrukcióját követelik, másik bíró elnökletével. A bíróság a kérvényüket elutasította.

Néhány hete váratlan fordulat állt be az ügyben, a szerb igazságügyi miniszter egy pedofil-botrány kapcsán felmentette a temerini fiatalokat elítélő Zdenka Stacic bírónőt. (Gondatlan munkavégzéssel vádolják Ilarion pravoszláv szerzetes ügyében, aki kiskorúakon elkövetett fajtalankodás vádjával került annak idején a bíróság elé, ám a bírák addig húzták az időt, míg bűncselekménye elévült.) A szülők újból reménykednek.

Jelenleg a fiúk a sremska mitrovicai börtönben raboskodnak és próbálnak bizakodni.

KÜZDELMÜNK SZABADULÁSUKIG FOLYTATÓDIK!

Mi vagyunk a szülei annak az öt temerini fiatalnak, akiket Szerbiában nem tapasztalt szigorral, igazságtalanul 10-15 év börtönbüntetésre ítélték. Mi, az elítélt Máriás István, Horváth Árpád, Szakál Zoltán, Uracs József, Illés Zsolt szülei sosem menekültünk gyerekeink felelősségre vonása elől. Mi is elítéljük fiaink cselekedetét, de elfogadhatatlannak tartjuk a drákói szigorral kiszabott, példa nélküli büntetést. Fiaink 29 hónapja a Sremska Mitrovicai börtönben töltik büntetésüket, amit azért szabtak ki rájuk, mert egy piactéri verekedést a nyomozók gyilkossági kísérletnek minősítettek, és ezt a bíróság elfogadta. A szigorú ítélet meghozatalához nagyban hozzájárult az akkori szerbiai politikai helyzet. Emlékeztetőül mondjuk el, hogy fiaink abban az időben verték meg az őket részegen provokáló drogdíler, amikor tömegesek voltak a magyarverések Vajdaság szerte, és a magyar érdekvédelmi szervezetek felemelték hangjukat a szerbiai rendőrség és igazságszolgáltatás magatartása ellen. Fiaink tárgyalása nagy titoktartás közepette, zárt ajtók mögött zajlott. A bíróság a velük szemben alkalmazott büntetés kiszabásakor kétfős mércét alkalmazott. A vizsgálati fogságban bántalmazták őket, és anyanyelvük használatát sem engedélyezték számukra. Hiába tettünk fellebbezést a szigorú büntetés ellen több alkalommal is, Szerbia legfelsőbb bírósága sem tanúsított megértést.

Levelünkkel arra kérjük Önöket, **SEGÍTSENEK** fiainkon és az anyagilag ellehetetlenített helyzetbe került szegény sorsú szülőkön. A két és fél éve zajló bírósági tárgyalások anyagilag teljesen kimerítettek bennünket. Segélyre szorulunk, hogy folytatni tudjuk küzdelmünket a fiainkért, a per újra fölveteléért, és mindenekelett az **IGAZSÁGÉRT!**

Segítségüket nem haszonszerzés céljából kérjük, hanem azért, hogy küzdelmünket folytathassuk. Ennek eredményeként reméljük, hogy elérhetjük a per újratárgyalását.

Arra kérjük Önöket, hogy levelünk közzétételével és továbbításával is segítsenek rajtunk. Egy hazai és egy külföldi folyószámlával rendelkezünk, amelyeket nemrég nyitottunk a segély kivitelezése céljából. Ezekre fizethetik be segélyadományaikat, amelyeket előre is köszönünk!

**Tisztelettel, az öt elítélt temerini fiú, és szüleik
Horvath, Máriás, Szakáll, Uracs, Illés családok**

Segítségnyújtás és adományozás:

NEMZETKÖZI FOLYÓSZÁMLA (Deviza befizetésének lehetősége) :

A fiúk közös számlájának adatai:

TIBOR HORVAT
L.MUSICKOG 11
21235 - TEMERIN
SERBIA

A bank neve: MERIDIAN BANK AD
S.W.I.F.T. code :MEBACS22
A számla No:330103020050501868
IBAN code: CS73330103020050501868
Megjegyzés: SEGÉLY